

1882-12-16

SENDER

Sophie Reinhard

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Brevets sidste del er dateret 1883-01-13

Sender's location:

Egholm

Recipient's location:

København

Mentioned people:

Viggo Pedersen

Archive:

Mappe 46 nr. 6a-b

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 46 Nr. 6A

Lørdag $\frac{16}{12}$ 82.

Desvant

Kjære Jakobini. Du skal rigtig nok have Tak
for Dit Brev, jeg er glad for hvert Brev, jeg faar,
og Brev er nu saa morsomme, Du har da Gave at
kunne lade Tannen løbe, haarsed forit Brev blive
til, hvad de skulle være. Det er ellers ut af Viggo.
Faderen at gaa hen at forelske sig i en lille pige
i Italien, naar han har en her i Danmark, som
oav i Lybet skal være saa yndig, efter hvad jeg
har hørt sige, det er dog godt, ^{heller} han ikke smiler sig
ligt, det har da Jakob Bomp. forud for hende.

Det har ellers været Tider for Dig højsommer, Læstørn
saa, naar ikke har kunnet komme sås for en
Dor Læse har saa sine Steder flere Alen højt,
saa andre var der saa til Gjengjæld næsten ingen.
Det varede tre Dage, saa havde vi en otte Dages
Tid knagende brist; Da var jeg intet til; naar
derimod saa jeg en Dag en Stok ude paa Marken,
der næsten var sort af Kræper, de sad op af Læerne
paa den og sad af den. Nu er det da heldigvis
slægt som til To, rigtig længe såd gaa To

sees Smag, naar de blot er lidt dorte, er ud
som Hagepæ af sig selv. Og Løpne, ja de er
sædvanligvis handdele Hjar med eldstadige Lædereng,
jeg heder dem, som skal berde mine Hæder
som Kongen, for ud gær jeg ligger her. Jeg
har du længe efter en Lædereng og i Stille, ja
jeg har tænke mig det, skjønt jeg elsker Læder
og Læder, saa har jeg dog tænke mig et mere
i Stille kunde Læ og Læder med Lædereng
se forbrudet med Lædereng, at det skal til noget
mere længe efter. Du siger, hvor nogen sørgende
blive helt tilfreds her i Læder? Nej, det bliver
mere ganske mit alene, for er det i alle medlag
en Læder efter noget Læder, som alene
har mere, som ikke vilke afhøre, som vi saa fik
alle vore Bæker og Læder. Du det er det, ja
Smilende, men længe efter ud jeg ikke rigtig, jeg
i alle Læder har ikke store Lædereng, som
skal den vil bruge, som for dig har jeg nok for
stær, det mere vore noget andet. - Ja, men længe
jeg dog og glæde mig til den Lædereng i Læder,
har jeg i halve Læder. Ja, ja, men har de ja,
allid hvide, ja, har noget bedre, men har det ud
se mange andre, at man har et Læder og Læder.

et Læder, som det er mere sørgende, har
~~den Læder, som Læder~~ jeg længe se for skækket.
Mandag, 18. I Dag fik jeg et lille Brev fra Læder,
hvor han endte et Læder, som har seet for Læder, men
had mig tage det Læder med, da han vilde mere for
det i Læder. Jeg tror, og jeg vil se, med at fuld
ude dette til en Gang i Læder.

Lørdag, 13. 83.

glæde dette Brev har jeg ikke, har du mere
tror, naar du er for længe det har ligger, men jeg
er ikke nok i Læder, for er det ikke Læder
indre. Du kan mere ganske rigtig, vi skal
ikke glæde dig.

Jeg har det ja, eller rigtig Læder, som Læder
Lædereng. Vi har Læder, som Lædereng og
for Lædereng har de i Læder, Læder, Læder,
Lædereng Læder og Lædereng og Lædereng til
Lædereng. Læder Lædereng Læder er se Lædereng
og Lædereng Læder se Lædereng for vi, de andre
har du se, og de se for Lædereng Lædereng,
Lædereng Lædereng Lædereng Lædereng og er
glæde over en Lædereng har Lædereng Læder, har se
se Lædereng Lædereng Lædereng Lædereng.

Han er jo i Grunden et uundtelligt nobelt Menneske,
saa naar man kjender ham, kan man ikke andet
end holde meget af ham; men der er jo mange
Mennesker, der finder ham saa raddum, og det
er egentlig arveligt, for det kommer kun af
det underlige Væsen, han har. Men som sagt, det
var blevet en Del bedre. Det er saa kammet at høre
om den Stilling, han har i det Velboende Hus, for
severus spørger ham, naar han gaar ud om naar
han kommer hjem, for saa vil han ogsaa sørge,
for at være hjemme til den Tid, og Poterne spørger
ham om, hvad Rager de saa længe, somme Aftener
kan han ikke gaa ud til andre Mennesker, for
di han saa være hjemme for at opmuntre Gra-
severus eller græder Poterne, naar han (Ladum) er
græsom; saa han er ganske uundtellig.
Uh Bløsten tuder saa vammelig, og jeg skal ud
at spadseere.

Det er sandt, jo der var rigtig nok en Ting, der havde
glemt at være paa, og det var, hvordan den Hals
havde det, men nu saa jeg af det Brev til Moder,
at den var god, det var da dejligt!

Jeg vilde saa skrækkelig gjerne have et Solkuis-
billede fra Dig, derfor har jeg lavet noget Skids &

7 som Du ser her, men Du maa se paa det med begge Øjne skelende, og det ene lukket, for Du ved nok, at saa ser Du outrent, ligesom jeg, og dog vil det ikke nytte meget, for jeg kan godt se hvor nedvandt det er, men jeg vilde nu som sagt saa gjerne have en Tegning fra Dig, saa da Du foreslog Byttet, saa kunde jeg ikke lade være, men Du maa ikke lade nogen se den.

Sorleden Aften, da vi hjorte hjem fra Jagerspris, var det nær gaaet galt, Hjilet gik af Vognen, heldigvis for Hjilet, men Hestene var temmelig springske, og saa maatte vi kjøre et Stykke med Hjilet en Lure for Hjilet & Løbet for Hestene, men det gik da godt. Jeg var nu ikke bange, for Selchau Han som var derindad meget angst og turde næsten ikke

Brevant

satte sig op igjen.

Christine var ikke hjemme Juleaften, det havde vi egentlig ventet; men hun var inde at pleje en frø Skide, som var saa glad for hende og saa nødig vilde af med hende. Hun kom saa hjem et Par Dage senere hen i Seren, og saa havde vi en Aften en lille Dans for Kay. Der var 11½ Par; de var saa morsomme at se paa, de var jo saa smaa saa de endnu helt var Drenge og ikke smaa Damer og Cavalierer. Jeg hørte Kay sige, da han førte en Dans af, "Saa går Lind i den anden Stue og takker af for Damerne, og saa er den færdig."

Nu maa jeg vist se, jeg kommer afsted end at spadse, det er naturligt, jeg vilde meget hellere være frø, men Leoel. Da for denne Gang jeg skal nok være hurtigere til at være næste Gang jeg hører Brev. Tilhør fra Sophie Reinhard.